

paagjældende Communer, imod disses Duffe og Formenting om, at en saadan Forandring ikke vilde være til deres Tarv, men derimod til deres Skade. Dette betragter jeg som noget af sig selv Gibet. Det har forsaavidt naturligtvis ikke været uden Interesse for mig, der ikke har noget Særligt at gjøre med nogen af de 6 Communer, som nærværende Lovforslag angaaer, allerede fra to ærede Medlemmer, der naturligtvis fremtræde som Repræsentanter for to af disse Communer, at høre Udtalelser, som gaae ud paa, at man fra disse Communer's Side ikke kunde føle sig tilfredsstillet ved Lovforslaget, som det foreligger. Jeg maa nemlig bemærke, at naar jeg, uden at have dette særlige locale Kjendskab og uden særligt at fæste Blikket paa nogen af de enkelte Communer, hvorom der her er Spørgsmaal, har stillet mig paa det Standpunkt, hvorpaa man naturligen har maattet stille sig, naar man er gaaet til Behandlingen af denne Sag, efterat have tilendebragt Behandlingen af Kjøbstadcommunalloven, da er det forekommet mig, at dette Lovforslag ikke just maatte siges med Held at have løst den Opgave, det har stillet sig. Jeg skal derved bemærke, at det turde være en Misforstaaelse, naar man har meent, at Opgaven skulde være den, at samle Bestemmelserne vedrørende de communale Forhold i Flækkene netop i een Lov; det har vist ikke været forudsat fra nogen Side, at man i den Grad skulde søge at bevare den ydre Eighed, at man skulde ansee det for uundgaeligt eller vel endog rigtigt, fordi man har givet een Lov for Kjøbstæderne og een Lov for Landcommunerne, da ogsaa at give een Lov for Flækkene. Hensynet til disse Flækkers Tarv maa jo, som sagt, være det Overvejende, og derfor det virkelig ved en nærmere Undersøgelse af Forholdene maa erkjendes, at der er saa store Forskjelligheder imellem de enkelte Flækker, at det er naturligt at give forskjellige Bestemmelser med Hensyn til hver enkelt eller enkelte af disse, saa er det ikke hensigtsmæssigt eller rigtigt, for kun at faae een Lov ud, at sammentrænge alle Bestemmelserne for alle disse Flækkers Bedkommende i een Lov, som derved virkelig kunde blive, som det er blevet yttret af den ærede Taler,

der havde Ordet før mig, næsten som en Krumslutning, eller som om man absolut vilde lægge alle disse Communer i den samme Profustesfeng. Ved at gennemgaae Lovforslaget og sammenholde det med de Bestemmelser, der hidtil gjælde for de paagjældende Communer, har det ikke Andet end ogsaa maattet være mig paafaldende, at der ikke i dette Lovforslag synes at være taget et saadant Hensyn til de forskjellige locale Forhold, som der er taget ved de forskjellige nu gjældende Bestemmelser. Disse Forhold ere allerede omtalte temmelig vidtløftigt af ærede foregaaende Talere, og jeg skal derfor saa meget mindre opholde mig ved dette Punkt ved denne Sagens første Behandling; men der er dog eet Punkt, som jeg skal tillade mig at berøre, fordi ingen af de ærede foregaaende Talere have dvælet ved det. Naar man gennemlæser § 14 i det foreliggende Lovforslag, saa maa man absolut fristes til at opfatte det Spørgsmaal: men passer denne Paragraph overhovedet paa de Flækker, hvorom her er Tale? Saa Meget tror jeg nu at turde sige, at det er saare tvivlsomt, om den passer paa nogen af Flækkerne; men det er i alt Fald sikkert, at der blandt dem er nogle, hvor der er Forhold tilstede, som kræve en ganske anden Behandling af dette Spørgsmaal end den, der er tilbeelt det i Lovforslagets § 14. Denne Paragraph handler, som det vil sees, om det Tilfælde, hvor et særligt, forøvrigt under Landforhold hørende Landdistrict er sat i en vis Forbindelse med en Kjøbstadcommune. Hvorvidt noget Saadant finder Sted ved Flækkene, tør jeg ikke udtale noget Bestemt om; men vist er det, at der i nogle af Flækkene finder ganske andre Forhold Sted end dette, og det Forhold, hvorom det forekommer mig, at der nødvendigvis maa gives særegne Regler, saaledes som det ogsaa er flect i de miggjældende Bestemmelser. Jeg henviser i den Henseende for det Første til Loven om Frederiksberg af 1857, og dernæst til Regulativet for Handelspladsen Silkeborgs oeconomicke Bestyrelse. Jeg skal endvidere gjøre opmærksom paa, at den Regel, der indeholdes i den nye Paragraph, § 25, om Overligningscommissionen, er affattet saaledes, at det forekommer mig